

PIRSGIRÊKÊN GIŞTÎ YÊN XEBATÊN FOLKLORA KURDÎ Û ÇEND PÊŞNIYAZ

Necat KESKİN *

KURTE

Xebatê folklorê xwedî dirokeke dirêj in, lê "folk-lore" wek têgeh cara pêşî di sala 1846an de hat bikaranîn û di demeke kin de ji hêla civaka zanîsi hat pejirandin. Di demeke kin de jî bi rê û rîbaz û mijarên xwe weke disciplineke serbixwe hat qebûkirin. Ji ber têkilîya berbiçav bi pêvajoya netewebûnê re jî xebatê folklorê pêşî li Ewropayê û pişte jî li derveyî Ewropayê belav bûn. Ji bo birêvebirîna van xebatan komele û sazî hatin avakirin, kovar hatin weşandin. Di çarîka pêşî ya sedsala 20mîn de rewşenbirêن kurdan jî bal kişandin ser xebatê folklorê. Her çiqasî wek têgeh bi nav nekiribin jî di kovar û nivîsên xwe de cih dan van xebatan. Ligel ku di ser mînakên pêşî de sed sal derbas bûye, iro hê jî xebatê folklorâ kurdî xwedî pirsgirêkên bingehîn in. Ev pirsgirêkên bingehîn wek "êñ dezgehî" û "êñ têgehî" dikarin werin binavkirin. Di vê gotarê de ev pirsgirêkên bingehîn û herweha hinek pêşniyaz ji bo çareseriya wan dê werin gotübêjkirin.

Bêjeyên sereke: Folklor, xebatê folklorâ kurdî, pirsgirêk, pêşniyaz

ABSTRACT

"General Problems of Kurdish Folklore Studies and Some Suggestions"

Folklore studies has a long history, but folk-lore as a term was first used in 1846 and shortly after it was used it got adopted by the scientific community. Then with its subjects and methods it was also accepted an independent discipline. Because of its clear relation with nation building, the folklore studies were spread first in Europe and then in the outside of the Europe. Associations, and institutions were found, journals were published and for organizing those studies. Kurdish intellectuals also drew attention to the folklore studies in the first quarter of the 20th century. Even though they did not name the term, they gave a wide coverage to those works in their writings. Although a hundred years had passed over the first examples of those works, Kurdish folklore studies still have basic problems which can be described as "institutional" and "conceptual" ones. In this article, those problems and also some suggestions for their solutions will be discussed.

Key Words: Folklore, Kurdish Folklore Studies, Problems, Suggestions

* Alk. Doç., Zanîngeha Mardin Artuklu, Enstituya Zimanê Zindî yên li Tirkîyeyê, Beşa Ziman û Çanda Kurdî, necatkeskin@gmail.com

DESTPÊK

Derbarê xebatê folklorâ kurdî de eleqeyeke akademîk her ku diçe zêdetir dibe ku ev yek ji bo dahatûya vê qadê cihê kêfxweşiyê ye. Lê dîsa belkî ji hemû qadê din bêhtir ev qad xwedî pisgirêkên nebilêvkirî ye. Ji bo pêşdeçûna vê qadê divê pirsgirêkên sereke bi giştî werin diyarkirin da ku rê li ber xebatê dahatûyê veke. Di vê gotarê de jî armanca sereke, nîşankirina hinek ji van pirsgirêkên sereke ye. Berî ku em derbasî pirsgirêkan bibin, em ê bi kurtasî li ser folklor, destpêka xebatê folklorê rawestin û dûv re jî em ê pirsgirêkên qadê nîşan bidin. Di dawayî de jî li gor van pirsgirêkan dê amaje bi hinek pêşniyaz were kirin.

1. Folklor

Folklor zanîstek e ku bi rîbaz û teknîkên zanistî li ser çanda gelekî an jî heremekê lêkolînan dike, hêmanen çandê berhev dike, polîn dike, wan bi yên din re berawird dike, li ser wan şiroveyan pêşkêş dike û di dawî de jî digihije sentezekê (Örnek 2002: 15). Ji du peyvîn ji zimanê anglo-saksonî ku folk=gel û lore=zanîn pêk te. Li gor vê yekê ev term tê wateya ‘zanîna gel’ an jî ‘zanista gel’. Yanî tiştênu di nav gel de têz zanîn, ango pêzanîna ‘gel’, an jî “gelnasî”.

Her wekî tê zanîn dîroka peyva folklorê ber bi sedsala 18mîn ve diçe. Li gor gelek folklorناسان ev peyv cara yekemîn di sala 1846an de ji aliyê William John Thoms ve di kowara Athenaum de hatiye bikaranîn (Dorson 1972: 1). Thoms, di nivîsa xwe de peyva folklorê ji dêvla peyvîn ‘antîkîteye populer’, ‘wêjeya populer’ bi kar tîne. Lê berê ku Thoms vê peyvê wiha binav bike, di zimanê elmanî de peyva bi hêman wateyê ‘wolkskunde’ dihat bikaranîn. Loma, îdîayeke wiha jî heye ku Thoms dibe ku ev peyv ji zimanê Elmanî girtibe û dûre wergerandibe zimanê İngilîzî û ji wir jî ketibe zimanê anglo-saksoniyan tevde (Gözaydin 1992: 1018-1021). Her du têgeh jî heta salê 1960î-1970yî di wateya lêgerîn û lêkolînen li ser edebiyata gelerî û tiştênu bi derdora wê ve girêdayî de dihat bikaranîn (Le Utley 2005).

Pêşketinê teknîkî û guhertinê di civakê de wek her tiştî bandora xwe li ser zanîstê û herweha li ser folklorê jî kiriye. Îdî folklor ne ew qad e ku tenê bi "edebiyata gelêrî" ve eleqedar dibe. Di vê navberê de nêrînên li ser "tradisyonâ devkî" jî têz guhertin. Mînak êdî "çîrokên modern" jî dikevin nava mijarênu vê qada berfireh (bnr. Arzu Öztürkmen 1998).

Lê careke din divê were bibîranîn ku folklor û xebatê folklorê ji destpêkê ve bêhtir li ser çîrok, destanan sekinîne ku mijarênu edebiyata gelerî ne. Ev yek wek ku gelekî hatiye gotin û nivîsandin bi rewşa civakî ya wê demê, hişmendiya netewetî û avakirina netewê ve girêdayî ye ku bingeha xwe ji ‘romantîzma elman’ digire.

Bingeħa avakirina folklorê jî wek zanistê̄n sosyolojî, antropolojî di sedsala 18mîn û 19mîn de hatiye danîn û ev yek jî bi serdema ‘ronakbûn’ê ve girêdayî ye. Herweha peywendiya wê bi Şoreşa Fransî jî heye ku hişmendiya netewebûnê li seranserê cîhanê belav dike. Bi vê pêvajoyê ve êdî entellektuel û rewşenbîrên ‘netewe’yêñ cuda ji bo avakirina ‘netewe’ya xwe li ‘ruh’ê veşartî ku bi piranî li gor wan dikare di nav ‘gel’ de were ditîn digerin. Ev ‘volkgeist’ (ruhê gel) a ku Herder behsa wê dike bi xwe ye.³

Ji aliyê din ve, xebatê̄n folklorê yêñ pêşî bi hişmendiya zanistî ya dema xwe ya sereke ku peresenparêzî (evolutionarism) an jî tekamûl tê gotin ve jî girêdayi ne. li gor vê yekê ku serkeşê wê James G. Frazer e, folklor jî tiştêñ kevnar ku di nav ‘gel’ de bi awayekî mane pêk te. Wan koka gelek orf, adet, bîr û bawerî yêñ di nav gel de dijîn di nav bîr û baweriyêñ ‘civakêñ hoveber’ de dişopandin. Ev yek herweha bi pêvajoya mêtinkariyê ve jî girêdayî xuya dike. Ji ber ku gava di vê serdeme de “civakêñ modern” rastî “yêñ din” hatin bi wan re ew hişmendî çêbû ku ew “civakêñ hoveber” halê yêñ “modern” ê kevintir e.

Herweha wek li jor jî hat gotin ev yek di heman demê de dibe bingeha fikra ku dibêje ‘ruh’ê netewe di nav gel de dikare were şopandin jî. Ev ‘ruh’ê ku di nav gel de jî bêhtir di mît, efsane, çîrok û cureyêñ din ên edebiyata gelerî de dihate dîtin, loma xebatêñ destpêkê ên folklorê hemû li ser cureyêñ edebiyata gelêri rawestiyane. Bi gotineke din ew ‘ruh’ê veşartî ên netewê di nav van keresteyen gelerî an jî edebiyata gelerî de ne. Serkêşê van xebatan jî her du birayêñ elman, Jacob û Wilhelm Grimm in ku di heman demê de di nav “romantîkêñ elman” an de têñ dîtin (Banarlı, 2007:19-20).

Nêrîna *romantîzma elman* bandoreke mezin li ser hemû xebatêñ folklorê yêñ destpêkê kiriye. Mînakêñ bi vî awayî gelek in. Ya herî ber çav û nêzîk jî xebatêñ folklorê li Tirkiyeyê ne. Di destpêkê da wekî elmanan entellektûlêñ tirk ên wekî Ziya Gökpalp, Fuad Köprülü û Rıza Tevfik ji bo avakirina neteweyekê bal kişandine ser xebatêñ folklorê û ev sahe bi tirkî wek *halkiyat* jî bi nav kirine (Örnek 2000). Ev ji bo xebatêñ folklorê û saheya folklorê li Tirkiyeyê û ji bo avakirina neteweya ‘tirk’ bûye bingehek (Öztürkmen 1998).⁴

2. Kurte-nêrînek li ser xebatêñ folklorâ kurdî

Destpêka xebatêñ folklorê yêñ kurdî jî ne dûrî heman raman û pêvajoyê ne. Her wekî ku hişmendiya netewebûnê belav bû û gelen di nav Dewleta Osmanî de wek yewanî û sirban serxwebûna xwe bi dest xistin û herweha gelên wek ereb û tirkân jî li ser nasnameyek ‘netewî’ rawestiyân, di nav kurdan de jî hişmendiyek ‘netewî’

³ Ji bo kurte-nêrîneke ‘volkgeist’ a Herder bnr. Andrew Hamilton (2011). “Herder’s Theory of the Volksgeist”, <http://www.counter-currents.com/2011/05/herders-theory-of-the-volksgeist> 09.10.2015.

⁴ Ji bo têkiliya neteweti û folklorê bnr. Arzu Öztürkmen (1998); ji bo ramontîzma Elman, neteweti û folklor jî bnr; William Wilson “Herder, Folklore, and Romantic Nationalism”; Lael Weisman “Herder, Folklore, and Modern Humanism”.

an jî wek ku Özoğlu (2009: 33) dibeje "xwehişyariyek kurdbûnê" hêdî hêdî derket holê. Her çiqasî, bêhtir jî ji ber bandora olî, ev hişmendî negihajtibe asteke ku welatekî serbixwe bixwazin jî dîsa di nav entelletkûlêñ kurdan de ev hişmendî wek nasnameyek, wek 'netewe'yeke cuda di nav 'ummet'a misilmanan de hat pêjirandin.

Ji bo derbirîna vê "nasname"yê jî xebatêñdez gehî hatin kirin. Avakirina komeleyan, çapkirina rojname û kovaran vê yeke nîşan dide. Xebatêñfolklorê jî beşeke girîng a van hewldanan bû. Her çiqasî xebatêñ Mela Mehmûdê Bazîdî wek destpêka xebatêñfolklorê were nîşankirin jî bi vê hişmendiya 'netewî' û damezrandina komeleyan û weşandina rojname û kovaran mijar û xebatêñtêkildarî 'folklor'ê zêdetir dibin (Yıldırım û yên din 2013). Dîsa jî xebatêñ Mela Mehmûdê Bazîdî ji hela naveroka xwe ve ji yên pişî xwe bêhtir 'folklor' ne. Ji ber ku wî ne tene di warê edebiyata gelêri de, lê di warê orf, adet û kevneşopiyen de jî hinek berhevkarî kirine. Wî ev karêñ xwe bi hevkarî û alikariya konsolosê Rusyayê yên Erziromê Alexandere Jaba (1803-1894) kiri ye, ji ber ku yek ji wezifeyen Alexandere Jaba jî ew bû ku derheqê çand û nasname ya kurdan de agahiyan berhev bike. Jaba, bi vî awayî gelek mela û seydayêñ kurd li dora xwe dane hevûdu, ji wan kurdî jî hîn bûye. Mela Mehmûdê Bazîdî di nav wan de bi xebat û zanîna xwe derketiye pêş. Jaba bi alikariya wan mela û zana, nemaze bi Mela Mehmûdê Bazîdî re gelek karê berhevkirinê dike. Wek ku yek ji wezifeya wî, bidestxistina agahî di derbarê kurdan, nasname û çanda wan û berhevkirina keresteyen çanda kurdan bû, wî keresteyen ku hatine berhevkirin ku di nav wan de destnivîs jî hene ji Akademiya Zanistî ya Petersburgê re şiyandise (Avcı 2010).⁵

Ji aliyê din ve dikare were gotin ku berbelavbûna xebatêñfolklorî bi hişmendiyeke 'netewî' bi damezrandina komele û weşandina kovar û rojnameyên kurdî re di destpêka sedsala 20min de dest pê dike. Êdî entelijensiyaya kurdan jî wekî hemdemêñ xwe, ji bo nasnameya xwe dixwest 'li gelê xwe vegeerin'. Ji ber ku wekî entelijensiyaya elman û tirkan wan jî êdî bawer dikir ku 'ruh'ê netewe 'di nav gel' bi xwe de ye û ji bo bidestxistina vî 'ruh'î diviyabû xebatan bikin. Dîsa wek mînakîn hemdemêñ xwe wan jî di vî warî de bêhtir xebatêñ xwe li ser berhevkirina çîrok, gotinêñ pêşîyan, destanêñ kurdan kirin ku heta wî wextî di nav gel de bi devkî hatîbûn veguhaztin. Bi vî awayî jî di warê folklorâ kurdî de, bêhtir jî edebiyata gelêri, gelek xebat hatin kirin ku îro jî mirov dikare ji wan sûd bigire. Lî, ligel van xebatêñgirîng li ser çanda kurdî, gava bi yên gelen din re tê berawirdkirin, îro tê dîtin ku hîna jî wek zanist 'folklor', û xebatêñfolklorî yên kurdî li gorî yên gelen din pêş neketiye. Her çiqasî demêñ dawî hewldanek hebe jî mirov dikare bibeje ku di nav kurdan de folklor û xebatêñfolklorî negihiştine asta

⁵ Ji bo agahiyan berfireh derbarê Mela Mahmudê Bazîdî, têkiliya wî bi Alexandere Jaba re bnr: Ziya Avcı (2010), "Mela Mahmudê Bazîdî- (1797-1867)" di nav Mela Mahmudê Bazîdî, Adat û Rusûmatnameya Ekradiye (Amd. Ziya Avcı), Diyarbakır: Lîs, r. 11-42.

ku tê xwestin. An jî gava mirov van xebata bi yên dinyayê re berawird dike, li gor wana hîna di asta 'destpêk'ê de xuya dikin.

Sedema vê yekê ya sereke dikare wek "rewşa siyasî" ya kurdan û bêstatûbûna wan were nişankirin ku rê li ber gelek tiştên din jî digire. Kurd bi piranî di nav çar dewletên "netewe-dewlet" de di bin pergâlên wan ên çandî, aborî, civakî û siyasî de jiyana xwe didomînin. Tevî vê yekê înkarkirin, qedexekirin û zextên li ser çand û zimanê kurdî jî bandora xwe li "zanist" û xebatêñ kurdî û her weha xebatêñ folklorâ kurdî jî kiriye. Ji aliyê din ve di nav vê rewşa sedsalî de kurd ji aliyê çandî, civakî, siyasî hinekî ji hev dûr jî ketine ku ev "jihevdûrketin" bandorê li xebatêñ folklorê jî kiriye û ev yek hîn berdewam e.

Lê belê dîsa jî mirov dikare bibêje ku kurdan xebatêñ li ser "folklor'a xwe bi awayekî meşandine. Ji bilî kurdêñ li ser axa xwe yên di nav çar "netewe-dewlet" an de dijîn, kurdêñ Ermenîstanê jî, nemaze ji aliyê xebatêñ zanyarî ve, hejayî behskirinê ne. Her çiqasî hejmaran wan kêm be jî ji aliyê xebatêñ zanistî yên folklorê ve cihekî sereke digirin. Di vê pêşketinê de bandora kurdolojiya rusî jî mirov divê bilêv bike.⁶

Eger bi kurtasî û bi gelempêri mirov bibêje sedema sereke ya pêşneketina xebatêñ folklorê yên kurdî wek li jor jî hat gotin rewşa siyasî ya kurdan, bêstatûbûn û jihevdûrbûna wan e. Lê her çiqasî sedemeke sereke jî be ji bo pirsgirêkên xebatêñ folklorâ kurdî bi serê xwe nabe ravekar. Ji ber ku ligel vê bêstatûbûnê û astengêñ ku derdixê pêsiya lêkolînê di vî warî de, berdewamiyeke nisbî (rêjeyî-relative) ku bi riya sazî û dezgehêñ li ser çanda kurdan dixebeitin jî hebû/heye.⁷

Wek ku li jor jî hate gotin ji salêñ 1930î û vir de kurdêñ Ermenîstanê bi giştî li ser çandê û bi taybetî jî li ser folklorê xebat meşandine. Wek ku Omarkhali (2014:148) dibêje; "*Ermenîstan ji bo sehaya folklor û zimannasiya tetbiqî ji bo gelek projeyêñ lêkolînê bu navend*". Ji aliyê din ve li Tirkîyê piştî ew qas ïnakar, asîmîlasyon û zextên li ser kurdî, iro -her çiqasî armanca damezrandina wan, navê wan were niqaşkirin jî û hîna di destpêkê de bê jî- enstîtuyêñ fermî yên "zimanê zindî" ku li ser çand û zimanê kurdî dixebeitin û girêdayî dewletê hene. Ji bilî van, enstîtuyêñ ne girêdayî dewletê jî -wek Enstîtuya Kurdi ya Stenbol û Amedê- hene û dîsa li van deran xebatêñ li ser çand, ziman û folklorê jî tên kirin. Loma iro her çiqasî bêstatûbûn û "rewşa siyasî" ya kurdan ji bo "qelsbûn'a xebatêñ folklorâ kurdî sedema sereke be jî, ew pirsgirêkên xebatêñ folklorâ kurdî bi serê xwe rave nake û ji aliyêñ din ve ligel vê sedema sereke jî pirsgirêk dikarin werin çareserkirin.

⁶ Ji bo diroka kurdolojiya rusî û cihê wê li nav xebatêñ kurdolojiyê de bnr. K. Omarkhali & N. Mossaki (2014). "A History of Russian Kurdishology".

⁷ Ji bo kurte-diroka xebatêñ folklorâ kurdi û xebatêñ hatine kirin bnr. K. Yıldırım, M. Aslan, R. Pertev (2013). Ji Destpêkê Heta Niha Folklorâ Kurdi, Mardin: Mardin Artuklu Üniversitesi yayınları.

2.1. Xebatên folklorâ kurdî û pirsgirêkên wê

Xebat û sehaya folklorâ kurdî gihajtiye wê asta ku êdî li ser "pirsgirêkên xwe" raweste û ji bo çareseriya wan gavan biavêje. Ji bo vê yekê jî berî her tişti divê bersivê van pirsan werin dayîn: pirsgirêkên xebat û sehaya folklorâ kurdî ci ne? û iro çawa dikarin werin çareserkirin? Ev pirsgirêk bi giştî wek 1) Pirsgirêkên teorîk û têgehî, 2) Pirsgirêkên dezgehî dikare were nişankirin.

2.1.1. Pirsgirêkên teorîk û têgehî

Di nav pirsgirêkên teorîk û têgehî de binavkirin û pênamekirina qadê, gengeşıya li ser "cure"yan û nedîyarbûna naverokê, "kategorîzasyon" an jî diyarkirina mijarêne sereke yên qadê, derbarê şert û mercen nû de tûnebûna têgeh û nêrînên nû, dikare were nişankirin. Ekici (2013: 42) ji bo xebatên folklorâ tirkî vê yekê weke "pirsgirêkên têgehî" bi nav dike û weha dibêje;

"Yek ji pirsgirêkên bingehîn ku lêkolînerên zanistiya gel [halk bilimi] a tirkî ji serî de rûbirûyê wê mane, pênamekirina vê qadê û bisînorbûna hilberîna pênameyên nû ne ku li gorî şert û mercen cihan û welat ku diguherin û pêş dikevin".

Heman gotin ji bo yên kurdî jî bi hesanî dikare were bilêvkirin. Berî her tişti pirsgirêka sereke, li gorî me, di binavkirinê de derdikeye meydanê. Ev yek herweha rewşa pênamekirin û naverokê jî bi xwe re tîne. Binavkirin, bi ser de pênamekirin ji bo sehayekе zanistî gelekî girîng e û ev yek bi xwe re naveroka xebatan jî diyar dike. Li gor pênameyê naverok û mijara sahê jî tê guhertin. İro jî gava mirov li xebatên folklorê yên di nav kurdan de dinere, tişta herî sereke ku mirov dibîne cudayıya pênamekirin û bikaranîna peyva 'folklor' û naveroka wê ye. Ev nayê wê wateyê ku haya rewşenbîrên kurdan ji 'folklore' tune ye, an jî folkornas û xebatên wan li ser folklorê tune ne, yan jî ev têgeh ji aliyêwan ve nehatiye bikaranîn. Wek li jor hate gotin xebatên folklorî ji zû de dest pê kirine û wek têgeh jî "folklor" hatiye bikaranîn, lê mesele ew e ku "konsensûs"ek li ser van xebatan, nemaze li ser binavkirina wan xuya naked. Hê di salên 1930î û 1940î de têgeha "folklor"ê ji hêla kurdan ve hatiye bikaranîn. Kurdên Qefqasê û nemaze jî ên li Ermenîstanê ev têgeh bikar anîne û di sala 1941ê de jî Celadet Bedirxan pênameya wê di "ferhengok" a kovara Hawarê de weha kiri ye;

"Folklor zanîn an zanistiya xelkê ye. Ev beje bi eslê xwe ingilîzî ye. Lî iro ketiye hemû zimanê dinyayê. Ji lewre me jî ew xistiye zimanê xwe. Ji xwe kurdên Qefqasê beriya me ev bêje xistine zimanê xwe û kitebek bi navê *Folklorâ Kurdmancî* belav kirine" (Bedirxan 1941/1998: 759).

Pirtûka ku Celadet Bedirxan behs dike "Folklorâ Kurmanca" ya ku Heciyê Cindî û Emînê Evdal bi hev re amade kirine û di 1936an de li Erîvanê weşandin e. Lî tê xuyakirin ku hem ev pirtûk û hem yên dûv vê re ku li Ermenîstan hatine weşandin

tenê li ser aliyekî folklorê dirawestin ku ew jî "edebiyata gelêri" ye û tenê beşek wek ji xebatê folklorê tê dîtin.

Ligel vê yekê iro hîn jî di binavkirinê de lihevhatinek tuneye. Xebatê li Ermenîstanê carinan wek "folklor", carinan jî wek "zargotin" (Celîl 2013) tê bikaranîn. Li Herêma Kurdistanê gelek caran ev xebat di bin navê "edebî folklorî" de an jî "edebiyata gelêri" de tê kirin.⁸ Wekî din dîsa li Herêma Kurdistan têgeha "kelepor" jî tê bikaranîn ku ew jî di nav xwe de xebatê "folklor"ê dihewîne.⁹ Li nav kurdêñ Tirkîyeyê têgeha folklorê, bi bandora zanîngehêñ Tirkîyeyê, tê bikaranîn, lê careke din naverok wek "edebiyata gelêri" ye. Herweha di besen kurdi yên enstituyêñ zindî de jî her çiqas hewldaneke bikaranîna têgeha "folklor"ê hebe jî dîsa bêhtir "edebiyata gelêri" tê bikaranîn.¹⁰ An jî "folklor" ne wek "beş"eke serbixwe lê binbeşeke "edebiyata gelêri" tê dîtin.

Nebûna "konsensûs" a binavkirin û pênamekirinê bandorê li xebatê di warê folklorê de jî dike ku mirov dikare wek pirsgirêkeke din nîşan bike. Wek mînak eger folklor tenê wek "edebiyata gelêri" an jî "edebiyata devkî" were dîtin, ku iro jî bi piranî rewş weha ye, wî wextî ew besen din ên folklorê dê werin paşguhkirin. Ev yek hinekî bi "belavbûn" a zanyarêñ kurdan û herweha parçebûna kurdan, rewşa ziman ve jî girêdayî xuya dike.

Kurdêñ li "welatê cuda" dijîn û di nav disiplînê wan welatan de kar dikin an jî di nav pergala perwerdeya wan de digihjin bi awayê cuda folklorê bi nav dikin. Di vir de mînaka herî sereke careke din ya kurdêñ Ermenîstanê ye. Folklorenasên kurd ên Ermenîstanê ji ber ku di bin pergala zanista Sowyetê de bûn, û li Yekîtiya Sowyet jî folklor bêhtir wek "çanda devkî" dihat dîtin (bnr. Propp 1998) wan jî di nav vê pergâlê de "folklor" wek "edebiyata gelêri" bi nav kirin û xebatê xwe bi vî awayî meşandin.

Ev nêrîn li gorî wextê xwe dibê ku "rast" an jî "nêrîneke" derbasdar be, lê xuya ye ku careke din folklorenasên kurd ji "guherînê di civaka zanistî" de "bêxeber" tevdigeri(ya)n. Ji ber ku piranî piştî salêñ 1960î û 1970î nêrîna derbarê folklorê hat guhertin û êdî folklor ne tenê bi "edebiyata devkî" an jî "gelêri" mijûl dibû, lê mijarêñ din jî tevlî van xebatan dibûn. Di vî warî de nêrîna Richard M. Dorson (1972) ya ku folklorê û "folk-life-jiyana gelêri" di bin çar binbeşen sereke dabeş dike wek mînak dikarê were dayîn. Ev binbeşen ku Dorson (1972: 2-5) bi nav dike bi kurtasi ev in;

1- Edebiyata devkî/gelêri (Oral Literature)

2- Çanda madî

⁸ Wek mînak navê xebata Şukriye Resul Ibrahim (1986), "Edebi Folklorî Kurdî" ye.

⁹ Bnr. Enstituya Keleporî Kurdi /Kurdish Heritage Institute. <http://www.khi03.com/>

¹⁰ Bnr. R. Pertev (edit.) (2015). Edebiyata Kurdi ya Gelêri, Stembol: Avesta. Di vir de "edebiyata gelêri" bi mebesta "folklor"ê hatiye bikaranîn. Heman rewş ji bo dersen lisans û lisansa bilind, nemaze ya bêtez, ji derbasdar e. Di bin navê dersa "edebiyata gelêri" de, folklor, dîrok û teoriyên folklorê jî tê dayîn. Ev yek jî xuya divê ku ji tradisyonâ tirkî were. Lê di dersen lisansa bilind ya bitez de bi navê "folklor"ê bi xwe ders hene ku héviyâ avakirina tradisyonike nû dide.

3- Adetên gel ên civakî

4- Bicihanîna hunerên gelêrî (performing folk art)

Lê xebatê folklorâ kurdî, ci bi navê "folklor",¹¹ ci bi navê "zargotin" an jî bi navê "edebiyata gelêrî" bin, bêhtir li ser mijarê "edebiyata gelêrî" disekinin ku tenê "beş"ek ji xebatê folklorê ye. Piraniyêne xebatan li ser çîrok, destan, hikaye, gotinêne peşîyan hwd. ku mijarêne edebiyata gelêrî ne.

Li vir divê were gotin ku li ser mijarêne edebiyata gelêrî bi xwe jî lihevhatinek tuneye. Binavkirin, pênamekirin û tesnîfa van mijaran jî ne birêkûpêk e. Wek mînak, destan ci ye? Çîrok ci ye? Çîrokêne gelêrî ci ne? Cudahî û hevmanendiyêne wan ci ne? Mît û efsane li ku disekinin? Bersiva van pîrsan tevde ne eşkere ye û li gor kesan dikare were guhertin. Yanî bi awayekî din dikare were gotin ku pîrsa "cure" (genre) jî di xebatê kurdî de zêde nehatiye niqaşkirin.¹²

Heman tişt tevî yên din ji bo xebatê folklorâ kurdî jî derbasdar e û bi xebatê teorîk ve jî girêdayî ne. Ji ber ku li ser van mijaran niqaşen berfereh nehatine kirin, mijarêne li ser têgehêne bingehîn ên folklorê, li ser teorî û dîroka wê jî derneketine meydanê. Ev yek jî ji bo geşedana xebatê folklorê yên kurdî û herweha weke sehayake zanistî ji bo geşedena "folklor"ê pirsgirêkeke girîng e.¹³ Eger ev xebat nebin, niqaşen li ser têgehan, li ser "cure"yan, li ser guherîn û mijarêne nû ku derdikevin meydanê de jî nayêne kirin. Wek mînak, hîn di salêne 1960î de li ser pênameye "gel"(folk) ya di folklorê de niqaşen teorîk dihatin kirin.¹⁴ Îro ligel van niqaşan, niqaşen derbarê teknolojî û folklorê de jî tên kirin ku bi serê xwe mijarêne nû yên folklorê ne.

8

Pirsgirêkeke din ya xebatê folklorâ kurdî ku dîsa bi van xebatê li jor hatine behskirin ve girêdayî ye, nediyarkirin an jî tûnebûna xebatê berfireh li ser binbes an jî mijarêne sereke yên folklorê ye. Li vir tiştâ ku em dixwazin bibêjin ji aliyekevi ve "kategorizasyon"a xebatê folklorê ye ku bi ingilîzî carinan wek "genre" (cure) an jî wek "category" (kategorî) û bi tirkî jî wek "kadro" (kom) tên binavkirin. Ev "kategorî" wek kom an jî beşen berfereh in ku gelek bendêne têkildarî hev di nav xwe de dihewînin (Kalayci 2016).

Ji bilî "kategorizekirin" a Dorson ku li jor hate behskirin, di çavkaniyeke din de jî "genre" (cure) yên folklorê bi vî awayî tê tesnîfkirin;

¹¹ Li gor fikrê me, peyva 'folklor' her çîqasî dikare wekî 'zanîna gel' an jî 'gelnasi' were wergerandin jî, ji ber ku ev peyv di akademî û weşanêne akademîk ku di bin serdestiya zimanê ingilîzi de ne bi vî halfi yanî wek 'folklor' tê nasîn, kurd jî dikarin bi vî rengî bikarbînin.

¹² Li vir di xebat héjayı behskirinê ne. Yek jê teza doktora ya Michael L. Chyet (1991: 64-102) ya li ser "Mem û zîn" e û ya din jî ya Christin Allison (2007:103-152) e. Di her du xebatan de jî ji bo "cure" beşek serbixwe heye.

¹³ Dikare were gotin ku ev yek ne tenê ji bo xebatê folklorê lê ji bo xebatê kurdî tev de derbasdar e û bi rewşa zimanê kurdi ve gelekî girêdayî ye. Xebatê têkildarî sehaba kurdolojî divê li ser vê mijarê jî rawestin.

¹⁴ Alan Dundes (1965). The Study of Folklore, London: Prentice-Hall r. 1-3.; Di heman mijarê de gotara Richard M. Dorson (1970) ya bi navê 'Is There Folk in the City?' jî balkêş e. Her du gotar jî li ser wateya 'gel' di saheya zanista folklorê de dirawestin. Lê belê li vir mîrov divê bibêje ku niqaşen li ser têgeh û naveroka folklorê hîna jî didomi; û ev jî li gor pêşketinê civakî, çandî, aborî û siyasi asayı ne. Lê disa jî wek sahe, bes, navê sahê 'konsensûs'ek he ye. Nebê di nav folklorasen de.

1-Çanda madî:

2-Muzîk

3-Vegotin

4-Hûnera devkî

5-Bawerî û Ol

6-Xwarin-vexwarin.¹⁵

Kalayci (2016)¹⁶ behsa "kategorizekirin" a frensî û ingilîzan jî dike û herweha lîsteya dirêj ya folkornas û etnologê tirk Sedat Veyis Örnek jî dide.¹⁷ Ji bilî ya Örnek, hinek tesnîfîn din yên folkora tirkî ji hêla Zanineha Stenbolê, lêkolîner Nail Tan, û hineke din jî hatibû kirin.¹⁸

Derbarê xebatêñ folklorâ kurdî, tesnîfa dîrokî û mijarêñ wê kêm tişt hatine gotin ku ew jî di xebata bi navê "Ji Destpêkê Heta Niha Folklorâ Kurdî" (Yıldırım, Pertev, Aslan 2013) de cih digirin. Di vê pirtûkê de xebatêñ folklorâ kurdî bi giştî wek "serdema klasîk" û "serdema modern" (r. 52) tê tesnîfîrin û mijarêñ sereke (kategorî) jî bi awayekî giştî weke ya Dorson di bin çar binbeşan de hatiye tesnîfîrin;

1) Edebiyata Gelêrî

2) Adet û Tore

3) Bîr û Baweriyêñ Gelêrî

4) Zanyariyêñ Gelêrî (r.143-144).

Bêguman ev xebat jî bo destpêkê ceribandineke baş e, lê pêwîstiya wê bi berfirehkîrinê re heye. Ew jî me ber bi pirsgirêkeke din ya xebatêñ folklorâ kurdî ve dibe ku ew jî wek "arşîvkîrin" dikare were binavkîrin. Di vir de jî em rastî pirsgirêkên "dezgehî" dibin.

9

2.1.2. Pirsgirêkên dezgehî

Di nav xebatêñ folklorâ kurdî de tişta wek pirsgirêk derdikeve pêsiya mirov ew e ku şopandina keresteyêñ folklorîk di nav dîrokê de (diakronîk) hinekî zehmet e. Ew jî bi arşîvan ve girêdayî ye. Ji ber vê yekê berî van pirsgirêkan tevan belkî mirov behsa tûnebûna arşîvan bike baştı e. Ji ber ku ev pirsgirêka herî sereke ne tenê ya xebatêñ folklorê lê hemû xebatêñ têkildarî kurdî, kurdolojî yê. Ya rastî bi gelempêri dikare were gotin ku kurd ji aliye "arşîvkîrin"ê ve ne serkeftî ne ku raste rast girêdayî "hafizeya kolektîf"e. Di vir de divê mirov bîne ziman ku arşîv ji aliye kî

¹⁵<http://www.library.illinois.edu/sshel/specialcollections/folklore/definition.html> 05.08.2016.

¹⁶<http://turkoloji.cu.edu.tr/HALKBILIM/26.php> 05.08.2016.

¹⁷ Sedat Veyis Örnek vê tesnîf a jî "kategorizekirin"ê di pirtûka xwe ya bi navê "Türk Halk Bilimi" de bi berferehî nişan dike. Bnr. Sedat Veyis Örnek (2002). Türk Halk Bilimi, Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı yayınları.

¹⁸ Herweha di van pirtûkan de jî derbarê tesnîfa mijarêñ (kadro-genre-category) folklorâ tirkî hinek ceribandîn û mînak hene; Nail Tan (1985). Folklor (Halkbilim)-Genel Bilgiler-, İstanbul: Halk Kültürü yayınları; Folklor ve Etnografya Klavuzu (1949), İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi İktisat Müze ve Arşivi, İstanbul: Berksoy matbaası; Sait Evliyacıoğlu & Şerif Baykurt (1988). Türk Halkbilimi, (2.bsk), Ankara.

weke Pierre Nora (2006: 9) tîne ziman yek ji "mekanên hafize"yê ye. Hafizeya gelekî, çandekî ji bo nifşen dahatû dipareze û bi vî awayî ji wê hafizeya kolektif her tim hişyar dihele.

Ji aliyên din ve arşîv ji bo xebatêñ zanistî ji her weha gelekî girîng in, nemaze arşîvên folklorê ku bi heman awayî li ser kevneşopiyêñ bi devkî ji nifşekê bo nifşen dahatû hatine veguhastin. Di vî warî de mînaka nêzîk ya xebatêñ folklorâ tirkî ne. Îro ji navendeke bi navê "Halk Kültürü Bilgi ve Belge Merkezi" (Navenda Belge û Zanînen Çanda Gel) di bin banê Wezareta Çandê de xebatêñ xwe didomîne. Bi hezaran qeydêñ ji her aliyên Anatolyayê di vê navêndê de cih digirin û li benda lêkolînan in. Ev ji aliyekî ve hafizeya xebatêñ folklorâ Anatolyayê ye.¹⁹

Çanda gel li ser kevneşopiyêñ bi devkî ye û bi vî awayî di nav nifşan de tê veguhestin û ji ber vê yekê ji her ku diçe winda dibe an ji diguhere. Eger mirov bixwaze berawirdinekê bike an ji guherînê fam bike divê li paşerojê, jiyana paşerojê ji binere. Ev yek ji bo folklorâ kurdî mijareke girîngtir e. Ji ber ku şer, pevçûn, pirsgirêkên siyasi gelek caran derî li ber karêñ bi vî rengî, yanî berhevkarî û arşîvkirin, digire, û di dawiyê de ji gelek tişt têñ ji bîrkirin an ji winda dibin. Şer, sirgûn, koçberî her tişti li pey xwe dihêle û rê nade careke din mirov lê vegere. Tenê li Tirkîyeyê di nav van cil salêñ dawî de kurd rûbirûyê şewitandina gundan, koçberiya bi girseyî bûn û di nava vê hengamê de gelek hêmanên folklorîk bêyî ku werin berhevkirin winda bûn an ji bîr bûn. Dikare were gotin ku kurdan ji aliye "naskirin"ê de gelek destkeftî bidest xistine, lê ji aliye "çand" a xwe ve ji gelek tiş winda kirine. Lê dîsa ji folklorasen kurd di vî warî de divê bi hişmendiya "sibe ji iro derengtir e" tev bigerin.

Bêguman, bi taybetî li Rusya û Ermenîstanê di warê xebatêñ kurdolojî û folkloa kurdî de arşîvên giranbiha hene ku yek ji wan ya Alexander Jaba bû û niha kopyayeke wê li Zanineha Mardin Artukluyê Enstituya Zimanê Zindî ye. Arşîva Berlînê ji hêjayî behskirinê ye. Herweha li Herêma Kurdistanê ji bi navê "Enstituya Keleporî" enstituyek heye û arşîva wê ji heye. Lê dîsa ji ev gelekî hindik in û hemû lêkolîner nikarin xwe bigihîjinin wan. Herweha arşîvên şexsî an ji malbatî ji, weke malbata Celîlan, hene ku ev ji bi awayekî divê têkevin nava civaka akademîk ku berê me dide pirsgirêkeke din.

Di qada xebatêñ folklorâ kurdî de pirsgirêkeke din dikare wek "kêmbûna saziyan" were binavkirin. Ev yek bi giştî wek "pirsgirêkên dezgehî" ji dikare were binavkirin. Her çiqasî navêndê çandê, enstitû û beşen, kurdolojî hebin ji navend, komele û saziyên raste rast bi berfirehî bi folklorê ve eleqedar in tunene, an ji kêm in. Di vî warî de hinek pêşniyaz hebin ji ev pêşniyaz hîna nehatine pêjiarandin, an ji bi ser neketine.²⁰ Folklor, weke gelek qadêñ zanistî yên civakî, qadeke weha ye ku

¹⁹ Derbarê navendê, dîrok û geşedena wê bnr. Erol Evcin (2013). "Türk Halk Kültürü Araştırmaları İçin Önemli Bir Merkez: Halk Kültürü Bilgi ve Belge Merkezi", *Millî Folklor*, yıl.25, sayı.100, ss. 225-242. Herweha derbarê vê navendê bnr. http://aregem.kulturturizm.gov.tr/TR_12689/halk-kulturubilgi-ve-belge-merkezi.html 03.08.2016.

²⁰ Ji bo mînakeke pêşniyare bnr. Necat Keskin (2015). "Navenda Lêkolînen Folklorâ Kurdan",

encax bi riya navend, komele, enstîtu û saziyan dikare pêş bikeve. Berhevkirin, arşîvkirin, tesnîfkirina hêmanê folklorik û di qada akademîk de bi riya weşandinê belavkirina wan bêyî "dezgeh"an gelekî zehmet e. Di vî warî de Komeleya Folklorâ Emerîkî (American Folklore Society) mînakeke girîng e. Di sala 1888an de ev komele ava dibe û di heman salê de jî kovara Folklorâ Emerîkî (Journal of American Folklore) dest bi weşanê dike ku îro di qada xwe de ya herî navdar û bibandor e.²¹

Îro ji bo qada xebatêñ folklorâ kurdi dikare were gotin ku nebûna kovarêñ akademîk ên folklorê û kêmbûna folklorasêñ perwerdekirî dîsa bi bêsazîbûn, an jî nebûna saziyêñ xweser ên folklorê ve gelêkî girêdayî ne.

ENCAM

Di vê gotarê de li ser çend pirsgirekên xebatêñ folklorâ kurdi hate rawestin. Pirsgirêkên ne tenê xebatêñ folklorê, lê yên kurdolojî tevde bêguman bi "rewşa" siyasî ya kurdan û rewşa zimanê kurdi ve jî girêdayî ye. Lê dîsa jî, wek her qadeke serbixwe qada folklorâ kurdi jî xwedî pirsgirêkên xwemalî ye. Ev pirsgirêk di vê gotarê de wek sernav bi vî awayî hatin tesnîfkirin:

1-Pirsgirêkên teorîk û têgehî: Binavkirin û pênamekirina qadê û herweha naveroka xebatan, kategorizekirina mijarêñ sereke yên folklorê. Wekî din niqaşen li ser têgeh û nêrînêñ nû yên li ser rewşa civakî ku her daîm di nav guherînê de ye jî di nav pirsgirêkên teorîk de dikare were nirxandin. Ji aliyê din ve civak û çand di nav guherîneke berdewam de ye û li gorî şert û mercêñ civakî û çandî mijarêñ nû, pirsêñ nû û li ser çareseriya van pirsan û mijaran nêrînêñ nû, nêzikayiyêñ nû derdikevin meydanê. Weke qadeke zanistî, pêwîstiya folklorê jî bi nêrîn, nêzikayî û têgehîn nû heye ku li gorî rewşen derdikevin. Ev di nav pirsgirêkên "teorîk û têgehî" de dikarin werin gotin.

2- Pirsgirêkên dezgehî (institutional): Ev bi giştî pirsgirêkên têkildarî saziyan û sazkinî ye. Kêmbûna navend, enstîtu, saziyêñ xweser ku têkildarî xebatêñ folklorê ne. Bi riya navend, komele û saziyan civînêñ akademîk wek komxebat, sempozyûm û kongre dikarin werin lidarxistin û xebatêñ akademîk dikarin werin weşandin.

Ev her du xalêñ pirsgirêkan bi hevdu ve girêdayî ne û pêşketina di xalekê de dê derî li ber ya din jî veke. Niqaşen teorîk û li ser têgehan dê rê li ser niqaşen avakirina sazî û komeleyan vebike û herweha ew jî dê niqaşen pêşî berfirehtir bike.

Ji bo çareserkirina van pirsgirêkan jî wek destpêk ev pêşniyaz dikarin werin kirin.

Ji aliyê dezgehî ve;

<http://necatkeskin.blogspot.com.tr/2015/05/navenda-lekolinen-folklorâ-kurdan.html> Nérîna Dawî: 06.08.2016
²¹ Ji bo agahiyêñ zêdetir derbarê komele û kovarê de bnr. <http://www.afsnet.org/?page=AboutAFS> ; <http://www.afsnet.org/?page=JAF> 06.08.2016

-Navendeke serbixwe ya xebatê folklorâ kurdî/Kurdistan divê were vekirin. Bêguman bi piştgiriya şaredariyan, zaningehan, an jî Herêma Kurdistanê ev yek dikare were kirin. Îro derfetêne kurdan ji bo vê yekê heye. Şaredarî dikarin bi hesanî "navendêne lêkolinan" vekin û di wan de kesen perwerdeya vê qadê dîtibin bi cih bikin. Wek mînak, Şaredariya Bajarê Mezin a Amedê îro bi navê "Folklorâ Kûrdan" kovarekê derdixe û piştgiriye dide van xebatan.²² Lê kemasiya sereke ew e ku bêhtir ev kar bi awayekî amator dimeşin. Sedema wê jî têkiliyên lawaz ên di navbera sazî û akademisyan de ye. Divê ev têkilî xurttir û baştır bibin. Ji aliyê din ve, kurdêne di nav akademijyan bixwe jî dikarin komele an jî navendêne bi vî rengî vekin.

-Beşen serbixwe bi navê "folklor" an jî "folklor û etnografya" (ji bo ku berfirehtir be) divê werin vekirin ku ew yek niha tenê li zanîngehêne Herêma Kurdistanê dikarin werin vekirin. Akademisyenêne kurd ên derveyî Herêmê divê vê yekê teşwîq bikin.

-Dîsa enstîtuyêne xweser ên "xebatê folklor"ê an "folklor û etnografya" û an jî bi giştî "xebatê çandî" werin vekirin; Qet nebe di bin enstîtuyêne heyî de ev beş, lê dîsa bi têkiliyên akademisyan re, divê werin vekirin.

- Rojek berî rojekê projeyêne berfireh ên "berhevkirin"ê divê werin birêvebirin. Kesen ku di van projeyan de bixebeitin divê perwerdekirî bin.

-Di nava van saziyan de, bi taybetî jî li Herêma Kurdistanê, divê navêndêne arşivê werin vekirin û keresteyêne ku hatine berhevkirin di van arşîvan de werin tomarkirin. Dijitalizekirina van keresteyan dê derfetêne xebatêne berfirehtir bide folklorenasene kurdan.

-Eger derfet hebe ev xebat tevî hemû diyalektêne kurdî û tevî ingilîziya wan werin weşandin dê rî hem li ber naskirina xebatêne folklorâ kurdî veke û hem jî xebatêne derfetêne xebatêne berawirdî zêdetir bike.

- Kovarêne akademik ên folklorê divê bi kurdî werin çapkiran. Ev yek dê bibe derfeteke baş ji bo kesen ku dixwazin gotarêne xwe bi awayekî akademik biweşînin. Ji aliyê teorîk û têgehî ve;

-Pêşniyaza pêşî dê li ser binavkirin, pênasekirin û naverokê be. Her çiqasî di kurdi de "zargotin", "kelepor", "edebî folklor" tê bikaranîn; an jî wek têgeh bo kurdi "zanîna gel", "zanista gel", "gelnasi" dikare were wergerandin jî, ji ber ku li civaka akademiya cihanê wek "folklor" tê zanîn û konsensûsek li ser heye, di kurdi de jî ev têgeh dikare were bikaranîn. Ev têgeh divê di wateyeke berfireh de were bikaranîn ku amaje bi hemû aliyêne "çanda gelêri" bike. We gave dê naverok jî berfirehtir bibe.

²² Wexta nivîsandina vê gotarê rewşa siyasî wek iro ne tevlîhev bû, ji ber vê yekê wek sazî ev mînak hatiye dayin. Lê iro rewşa siyasi hinekî guheriye û ew derfetêne şaredariyan iro ne wek berê ne. Ji dêvla wan saziyên din an jî komeleyêne serbixwe dikarin van karan bikin.

- Ji bo binavkirin, pênase û naverokê xebatêñ herî alîkar dê xebatêñ biyaniya bin û ji ber vê yekê jî divê xebatêñ sereke yêñ folklorê ji zimanêñ din bo kurdî werin wergerandin. Bi vî awayî ji aliyekî ve dê xwendekarêñ kurdî dîrok, teorî, nêrîn û têgehêñ sereke yêñ folklorê nas bikin û ji aliyê din ve jî wergerêñ bi vî awayî dê ziman jî pêş bixin.

- Dîsa bi alikariya xebatêñ folklorê yêñ cîhanê, derbarê mijarêñ sereke (kategorî-kadro-genre) yêñ folkora kurdî de niqaş û xebatêñ berfirehtir, divê werin kirin. Ji bo vê yekê kongre, sempozyûm û komxebat dikarin werin lidarxistin. Di destpêkê lidarxistina komxebatekê dê rî li ber gelek çalakiyêñ din ên akademîk veke.²³

- Li gor şert û mercêñ ku di nav guherînê de ne, nêrîn, nêzikayî û têgehêñ nû divê werin naskirin û li rewşa kurdan werin tetbiqkirin.

Dibe ku hinek pirsgirêk û pêşniyazêñ din jî hebin. Lewra bi saya tespîtkirina pirsgirêkan û pêşniyazêñ çareseriyê dê ev qad bi pêş keve. Lê wek encam dikare were gotin ku ligel pirsgirêkêñ xebatêñ folkora kurdî, eger ev pêşniyazêñ ku hatine kirin werin pejirandin dê ji aliyekî ve ji bo destpêkê "zimanekî" hevpar ê akademîk were avakirin, hem kar û xebatêñ hevpar dê werin kirin û hem jî rî li ber akademîsyenêñ vê qadê were vekirin.

ÇAVKANÎ

- Allison, Christine (2007). *Yezidi Sözlü Kültürü*, (wer. F. Adsay), İstanbul: Avesta.
- Avcı, Ziya (2010). "Mela Mahmudê Bazidî- (1797-1867)", di nav Mela Mahmudê Bazidî, Adat û Rusûmatnameya Ekradiye (amd. Ziya Avcı), Diyarbakır: Lîs, r. 11-42.
- Banarlı, Nihad Sami (2007). *Edebiyat Sohbetleri*, (4. baskı), İstanbul: Kubbealtı
- Bedirxan, Celadet (1941). "Ferhengok", Hawar sal.9, hj.30, r. 14 [Hawar (1998) Cild 2 Hejmar 24 -57 (1934-1943), Stockholm: Nûdem, r.759]
- Celîl, Ordîxanê & Celîl, Celîlê (2013). *Zargotina Kurda I-II*, (çap. 3mîn), Amed: Aram.
- Chyet, Michael L. (1991). "And a thombush sprang up between them": Studies on "Mem û Zin", a Kurdish romance. (Volumes I and II) (Teza Doktora ya neçapkirî), University of California, Berkeley.
- Evcin, Erol (2013). "Türk Halk Kültürü Araştırmaları İçin Önemli Bir Merkez: Halk Kültürü Bilgi ve Belge Merkezi", *Millî Folklor*, yıl.25, sayı.100, ss. 225-242.
- Dorson, Richard M. (1970). "Is There a Folk in the City?", *The Journal of American Folklore*, Vol. 83, No. 328, The Urban Experience and Folk Tradition (Apr. - Jun., 1970), pp. 185-216.

²³ Di 3-4ê meha berfanbarê ya 2016an, li Amedê ji hêla Weqfa Mezopotamya "komxebata folklorê" hat lidarxistin. Hinek ji pirsgirêkêñ di vê gotarê de hatine alikar di wê komxebatê de hatin niqaskirin. Lê ji bo encamêñ ji komxebatê derkevin û bêñ nirxandin hinek wext divê. Hêvî ew e ku ev gotar jî bibe alikarê van niqaşan, nêrîneke din bide wan.

- Dorson, Richard M. (1972). "Introduction", Folklore and Folklife- An Introduction (edt. Richard M. Dorson), Chicago & London: The University of Chicago Press, r. 1-50.
- Dundes, Alan (1965). The Study of Folklore, London: Prentice-Hall
- Ekici, Metin (2013). "100. yılında Türk Halk Bilimi ve Türkiye Kültür Politikalarına Eleştirel Bir Bakış", Milli Folklor Dergisi, S.99, ss. 41-50.
- Folklor ve Etnografa Klavuzu (1949), İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi İktisat Müze ve Arşivi, İstanbul: Berksoy matbaası
- Gözaydin, Nevzat (1992). "Yine Folklor Üzerine", Türk Dili, S.: 486, Haziran, s. 1018-1021.
- Hamilton, Andrew (2011). "Herder's Theory of the Volksgeist",
[http://www.counter-currents.com/2011/05/herders-theory-of-the-volksgeist
09.10.2015](http://www.counter-currents.com/2011/05/herders-theory-of-the-volksgeist-09.10.2015).
- Ibrahim, Şukriye Resul (1987). Edebî Folklorî Kurdi, Hewlêr: Zankoyê Salahaddin.
- Kalayci, Bircan (2016). "Halk Bilimi/Folklor-Tarihsel Süreç",
<http://turkoloji.cu.edu.tr/HALKBILIM/26.php>. 05.08.2016.
- Keskin, Necat (2015). "Navenda Lêkolînê Folklora Kurdan",
<http://necatkeskin.blogspot.com.tr/2015/05/navenda-lekolinen-folklora-kurdan.html>. Nêrîna Dawî: 06.08.2016
- Le Utley, Francis (2005). "Folklorun Tanımı", (wer. T. S. Özkan), Milli Folklor, 2005, Yıl, 17, Sayı: 65, ss. 130-136.
- Nora, Pierre (2006). Hafiza Mekânları (wer. M. E. Özcan), Ankara: Dost
- Omarkhalî, Khanna & Mossaki, N. (2014). "A History of Russian Kurdology: With a Brief Literature Overview", di nav Hennerbichler, Ferdinand et al. (eds.), Wiener Jahrbuch für Kurdische Studien. Die Geschichte von Kurdischen Studien und Kurdologie. Nationale Methodologien und transnationale Verflechtungen, Österreichische Gesellschaft zur Förderung der Kurdologie, Wiener Verlag für Sozialforschung, Wien, 2014, 2015, pp. 140-177.
- Örnek, Sedat Veyis (2000). Türk Halkbilimi, (2.bsk), Ankara: Kültür Bakanlığı
- Özoğlu, Hakan (2009). Osmanlı Devleti ve Kürt Milliyetçiliği (wer. Nilay Ö. Gündoğan-Azat Z. Gündoğan), 2.bsk, İstanbul: Kitap yayinevi
- Öztürkmen, Arzu (1998). Türkiye'de Folklor ve Milliyetçilik, İstanbul: İletişim.
- Pertev, Ramazan (edt.) (2015). Edebiyata Kurdi ya Gelêri-Dîrok, Teorî, Rêbaz, Literatur, Berawerdî-I, Stembol: Avesta
- Propp, Vladimir (1998). Folklor- Teori ve Tarih, (wer. N. Hasgül & T. Tanyel), İstanbul: Avesta.
- Tan, Nail (1985). Folklor (Halkbilim)-Genel Bilgiler-, İstanbul: Halk Kültürü yayınları.
- Evliyacıoğlu, Sait & Baykurt, Şerif (1988). Türk Halkbilimi, (2.bsk), Ankara.
- Weisman, Lael (1991). "Herder, Folklore, and Modern Humanism", Folklore

Forum 24:1, pp. 51-65.

- Wilson, William A. (1973). "Herder, Folklore, and Romantic Nationalism", The Journal of Popular Culture, Volume 6, Issue 4 (Spring 1973), pp. 819-835.
- Yıldırım, K; Pertev, R; Aslan, M (2013). Ji Destpêke Heta Niha Folklorâ Kurdî, Mardin: Mardin Artuklu Üniveritesi yayinlari.

Malper:

- <http://aregem.kulturturizm.gov.tr/TR,12689/halk-kulturubilgi-ve-belge-merkezi.html> nêrîna dawî: 03.08.2016
- <http://www.library.illinois.edu/sshel/specialcollections/folklore/definition.html> nêrîna dawî: 05.08.2016
- <http://www.afsnet.org/?page=AboutAFS>; <http://www.afsnet.org/?page=JAF> nêrîna dawî: 06.08.2016
- <http://www.khi03.com/> nêrîna dawî: 18.01.2017